

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/768/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714202371
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3714202371.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a sudkýň JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Martinákovovej v právnej veci navrhovateľky D. A., bytom U. F. - C. C., A. cesta XX/XX, zastúpenej V. kanceláriou M. M. A., so sídlom A. N., D. A. C. XX/XX proti odporcovi O. A., bytom H., O. N. XXXX/XX, o zvýšenie výživného, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 15. mája 2014, č.k. 3C/48/2014-90, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľky na zvýšenie výživného zo strany odporcu zo sumy 70 eur na sumu 200 eur mesačne od podania návrhu na začatie konania. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Vychádzal zo zistenia, že navrhovateľka je dcérou odporcu, jej rodičia sú rozvedení a nežijú v súčasnej dobe v spoločnej domácnosti. Výživné na navrhovateľku zo strany otca vo výške 70 eur mesačne bolo naposledy určené rozsudkom tamojšieho súdu, č.k. 4P 107/2012-40 zo dňa 28.11.2012, ktoré bolo potvrdené rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 6CoP 17/2013-57 zo dňa 29.10.2013. V čase rozhodovania bola navrhovateľka študentkou 1. ročníka denného bakalárskeho štúdia v študijnom programe environmentálne a chemické technológie na Fakulte priemyselných technológií v Púchove Trenčianskej univerzity Alexandra Dubčeka v Trenčíne. V súvislosti so štúdiom mala zvýšené výdavky na cestovné z Lednických Rovní do Púchova a späť, pričom jedna cesta stála 0,62 eur. Okrem toho platila za obedy v škole sumu 40 eur mesačne a poplatok za internet 20 eur. V súvislosti so štúdiom si musela zakúpiť skriptá a učebnice a náklady jej vznikajú aj v súvislosti s prefocovaním poznámok. Navrhovateľka pracovala na základe dohody o brigádnickej práci študenta zo dňa 12.11.2012 v spoločnosti F., a.s., U. F. so zárobkom 30 eur mesačne. Matka navrhovateľky pracovala v spoločnosti A. s priemerným mesačným zárobkom 380 eur netto. Bývala v jednoizbovom byte spolu s bratom navrhovateľky a za bývanie platila mesačne 239 eur. Navrhovateľke prispievala mesačne sumou 40 eur. Navrhovateľka do polovice augusta 2012 žila s odporcom v spoločnej domácnosti, kedy sa odsťahovala a odišla bývať k svojim starým rodičom. Odporca v čase ostatnej úpravy výživného bol ženatý a spolu so svojou terajšou manželkou býval v trojizbovom byte, za bývanie platil mesačný nájom vo výške 200 eur a inkaso 50 eur. Okrem toho splácal lízing za auto vo výške 182 eur mesačne, poisťky vo výške 100 eur mesačne, hypotekárny úver vo výške 282 eur mesačne. Okrem navrhovateľky mal tri vyživovacie povinnosti, a to k dvom maloletým deťom pochádzajúcim z terajšieho manželstva - maloletému V., nar. XXXX a O., nar. XXXX a k synovi W., ktorý pochádza z manželstva s matkou navrhovateľky. Na jeho výživu bol zaviazaný prispievať výživným vo výške XX,XX eur mesačne. Jeho manželka bola v tom čase na materskej dovolenke a očakávali narodenie dieťaťa. Bol živnostníkom, podnikal v oblasti zámočníckych a zväračských prác s príjmom cca 1.200 eur mesačne brutto. V

súčasnej dobe je navrhovateľka riadnym študentom 2. ročníka denného bakalárskeho štúdia v študijnom programe I. a chemické technológie na T. priemyselných technológií H. univerzity V. W. v H.. Býva u starých rodičov, u ktorých má zabezpečené ubytovanie i stravu. Starým rodičom neprispieva žiadnou sumou. Na školské potreby vynaloží mesačne cca 15 eur, cestovné z U. F. do A. a späť stojí asi 25 eur (0,62 eur na jednu cestu), strava v škole ju vyjde cca 40 eur mesačne, internet platí 20 eur mesačne plus má výdavky na oblečenie, kozmetiku, lieky, hygienické potreby a pod. V súčasnej dobe nemá žiaden príjem, či už zo závislej činnosti alebo brigádnickej činnosti. Matka jej mesačne prispieva na výživu sumou 40 eur, ďalším jej príjmom je výživné od otca. Taktiež poberá rodinné prídavky od decembra 2013 vo výške 23,10 eur mesačne. Zároveň poberá aj štátny príspevok vo výške 20 eur mesačne. Vážnejšie zdravotné problémy nemá. Majetok väčšej hodnoty nemá. Odporca je zamestnaný, pracuje v Rakúsku v spoločnosti V. T. B..M.B.H., O. od XX.XX.XXXX, kde mesačne zarobí 1.511,92 eur netto. Do práce chodí na týždňovky, za ubytovanie Rakúsku platí 200 eur mesačne. Cesta autom do práce do Rakúska a späť ho vyjde cca 300 eur mesačne. Náklady na bývanie vrátane energií ho vyjdú na 250 eur mesačne. Spolu so súčasnou manželkou a tromi maloletými deťmi býva v trojizbovom byte. K nadobudnutiu uvedeného bytu odporca uviedol, že byt síce nadobudli s terajším manželom darovacou zmluvou, avšak zároveň sa zaviazali aj doplatiť za predchádzajúcich vlastníkov hypotéku na základe zmluvy o prevzatí dlhu, ktorú mesačne platia vo výške 256,25 eur. K maloletému W., ktorý pochádza z manželstva s matkou navrhovateľky, bolo odporcovi dňa 22.04.2014 rozsudkom tamajšieho súdu, č. k. 5P/10/2014-57 zo dňa 22.04.2014 zvýšené výživné zo sumy 83 eur na 110 eur mesačne. Manželka odporcu je na rodičovskej dovolenke s maloletým synom, ktorý sa narodil v apríli 2013. Odporca je vlastníkom ornej pôdy v Obci Z. a zároveň aj záhradného domčeka, ktoré nehnuteľnosti vlastnil v čase ostatného konania o určenie výživného na navrhovateľku. Vlastní jedno motorové vozidlo, druhé predal za sumu 1.700 eur v roku 2014, pričom uvedené finančné prostriedky použil na uhradenie nedoplatku za výživné pre navrhovateľku a jej matku. Lízing za predmetné auto ho vyjde mesačne vo výške 104 eur, poisťky na celú rodinu vo výške 190 eur štvrťročne. Uviedol, že jeho manželka dostala darom od svojich rodičov byt v Trenčíne, v ktorom však aj naďalej bývajú jeho svokrovci, teda rodičia manželky. K zmene zamestnania (keďže predtým pracoval ako živnostník) sa rozhodol najmä z toho dôvodu, že nemal v podstate žiaden voľný čas, k čomu sa pridružilo aj nepravidelné platenie faktúr zo strany odberateľov. Z daňového priznania odporcu za rok 2013 súd zistil, že príjem odporcu za rok 2013 bol vo výške 18.001,55 eur, výdavky 7.198,29 eur a základ dane bol vo výške 10.803,26 eur. Z uvedeného vyplýva, že odporcov príjem v roku 2013 bol vo výške cca 1.500,13 eur brutto. Matka navrhovateľky pracuje v Púchovskom mäsovom priemysle, a.s., A. s čistým mesačným príjmom od 268,97 eur do 319,52 eur mesačne. Uplatňuje si daňový bonus na maloletého W. A., s ktorým býva v ubytovacom zariadení v A., za ktorý mesačne platí 240 eur mesačne (nájom vrátane energií). Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že od ostatnej úpravy výživného spred 1,5 roka nedošlo na strane navrhovateľky ako oprávnenej k podstatnej zmene pomerov. Z výsluchu navrhovateľky vyplynulo, že jej výdavky, či už na stravu, cestovné, školské pomôcky, skriptá, hygienické potreby a podobne zostali na rovnakej úrovni. Síce stratila príležitostný príjem z brigád mesačne vo výške 30 eur, uvedenú skutočnosť však nemožno považovať za dôvod na zvýšenie výživného, nakoľko súd v konaní, sp. zn. 4P/107/2012 na tento jej príležitostný príjem pri určení výživného neprihliadal, keďže sa jedná o príjem, ktorý nemôže ovplyvniť vyživovaciu povinnosť rodičov. Okrem toho je strata tohto príjmu sčasti kompenzovaná prídavkom na dieťa, ktorý si navrhovateľka vybavila až v decembri 2013. Na druhej strane, ani pomery na strane odporcu sa nezmenili takým podstatným spôsobom, ktorý by odôvodňoval zvýšiť výživné na navrhovateľku. Príjem otca po odrátaní výdavkov v súvislosti s cestovným do práce a ubytovaním v Rakúsku je približne rovnaký, možno o niečo vyšší ako bol v čase ostatnej úpravy výživného, avšak na druhej strane mu pribudla jedna vyživovacia povinnosť k mal. T. a zvýšila sa mu vyživovacia povinnosť k bratovi navrhovateľky - mal. W. po takmer 9 rokoch zo sumy 82,98 eur na sumu 110 eur mesačne. Navrhovateľka v konaní namietala, že nie je možné na byt, ktorý bol nadobudnutý darom, platiť hypotéku. Uvedenú skutočnosť odporca v konaní podľa názoru súdu presvedčivo odôvodnil a aj preukázal keď tvrdil, že síce byt nadobudol darom, súčasne však prevzali spolu s manželkou po pôvodných dlžníkoch (predchádzajúcich majiteľov bytu) dlh - účelový úver na kúpu nehnuteľnosti, ktorý si títo vzali u SLSP, a.s., a to ešte v roku 2007. Tento úver teda odporca jednoznačne splácal, či už v čase rozhodovania o určení výživného v konaní, sp. zn. 4P/107/2012, ako i v súčasnosti. Síce platí nižšiu splátku leasingu, na druhej strane však predal jeden osobný automobil. Čo sa týka jeho ostatného huteľného, resp. nehnuteľného majetku, rozsah tohto sa oproti ostatnej úpravy výživného nezmenil. Skutočnosť, že manželke jej rodičia darovali byt, nemá žiaden vplyv na vyživovaciu povinnosť odporcu k navrhovateľke. K tvrdeniu navrhovateľky, že záhradný domček má v súčasnej dobe hodnotu približne 1.806,59 eur, súd uvádza, že s prihliadnutím na jeho vek (keďže tento odporca vlastnil i v čase

ostatnej úpravy výživného) nemá jeho hodnota zásadný vplyv na plnenie si vyživovacej povinnosti voči navrhovateľke a aj voči ostatným osobám, ktoré sú odkázané na neho výživou. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd návrh zamietol. Právne rozhodnutie odôvodnil ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Vzhľadom k tomu, že odporca si v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. nevyčísľil trovy konania v zákonom stanovenej lehote a zo spisu mu žiadne trovy konania nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania nepriznal v zmysle § 151 ods. 2 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka. Navrhla ho zmeniť tak, že odvolací súd jej návrhu v celom rozsahu vyhovie, resp. napadnutý rozsudok zrušíť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Namietala, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávne právne posúdenie veci. Poukázala na to, že odporca (na rozdiel od matky navrhovateľky) býva v byte, ktorý je jeho vlastníctvom, má pravidelný mesačný príjem 1.519 eur netto, ktorý je niekoľkonásobne vyšší ako príjem matky navrhovateľky, tento mu postačuje na pokrývanie nákladov na vedenie jeho domácnosti, starostlivosť o deti a voľný čas (záhradný domček, záhrada, vozidlo, dovolenky). Ďalej poukázala na to, že odporca je zo svojho príjmu schopný uhrádzať nadštandardné platby (poistky) vo výške cca 220 eur kvartálne, platí leasing vozidla 104 eur mesačne, v priebehu troch rokov mal tri motorové vozidlá, ktoré užíval pre svoju potrebu. Uviedla, že odporca mal stabilný príjem a výlučne z jeho rozhodnutia došlo k zmene zamestnania, keď chcel mať viac času na oddych a čas na to, aby bol s rodinou, avšak s ňou, ani s jej bratom sa nekontaktuje. Za nadštandardné označila náklady odporcu na bývanie a cestu spolu 500 eur, pričom pokiaľ odporca pracoval na území Slovenskej republiky ako zvärač, dosahoval rovnaký, resp. porovnateľný príjem ako dosahuje aktuálne a nemal výdavky spojené s cestovaním a ubytovaním. Za nepodstatné označila výdavky odporcu na bývanie, keď 200 eur v Rakúsku platí v podstate za 16 dní mesačne. Pokiaľ odporca poukázal na to, že do roku 2012 bola v jeho osobnej starostlivosti a žila s ním v spoločnej domácnosti, sám musí vedieť, aké sú náklady na zabezpečenie jej základných potrieb. Ďalej poukázala na to, že starí rodičia, u ktorých žije, sa v priebehu letných mesiacov sťahujú z miesta svojho bydliska, nebude môcť s nimi ďalej žiť v spoločnej domácnosti a rovnako nemôže žiť ani s matkou, ktorá žije s jej bratom v ubytovacom zariadení s dvoma izbami. Jej situácia sa ešte viac vyhrotí. Uviedla, že odporca si vyživovaciu povinnosť plnil nepravidelne, výživné splatil, až keď na neho podala trestné oznámenie. Namietala, že súd sa stotožnil s výdavkami odporcu 500 eur netto na bývanie a cestovanie za zamestnaním. Tieto výdavky, najmä, čo sa týka cestovného, spochybnila, pretože bolo preukázané len bločkami od pohonných hmôt, ktorých je možné si zabezpečiť akékoľvek množstvo, rovnako spochybnila poplatok za ubytovanie, ktoré nevyužíva celý mesiac. Za sporné a zavádzajúce označila tvrdenia odporcu v tom smere, že byt, ktorý spoločne nadobudli na základe darovacej zmluvy, v podstate splácajú, keď bolo preukázané, že odporca prevzal od tretej osoby záväzok splácať úver v januári 2007 a následne mu bol darovaný byt. Toto jeho konanie bolo ovplyvnené a motivované prípadným vyporiadaním BSM s matkou navrhovateľky, pretože byt, v ktorom teraz odporca býva, pravdepodobne mal úmysel nadobudnúť a splácal ho už skôr, ako sa rozviedol s matkou navrhovateľky, ale formálne byt vlastnil a úverovú zmluvu uzavrel jeho švagor. Čo logicky vysvetľuje aj prevzatie záväzku odporcom a následné „darovanie bytu“ a následne tvrdenia o splácaní hypotéky. Toto konanie odporcu je však neštandardné a jeho konania ukracuje nároky osôb, vo vzťahu ku ktorým má vyživovaciu povinnosť. S týmto tvrdením sa súd vysporiadal len konštatovaním, že táto darovacia zmluva je v poriadku a otec ju presvedčivo vysvetlil. Pokiaľ odporca na pojednávaní opakovane uvádzal, že bol matkou navrhovateľky z domu vyhodený, a že jej nechal trojizbový byt, je nutné poznamenať, že sa jedná o účelové tvrdenia, ktoré sa nezakladajú na pravde, pretože v čase, kedy „mal byť odporca z bytu vyhodený“, mal už maloleté dieťa so svojou terajšou manželkou a byt, v ktorom bývali s matkou navrhovateľky, nikdy nepatril rodičom navrhovateľky, ale starým rodičom navrhovateľky a logicky nemohol byť ani predmetom vyporiadania BSM, v ktorom mali v konečnom dôsledku len pár hnutelných vecí. Vykreslenie charakteru odporcu ako osoby, ktorý svojej rodine všetko nechal, je tiež len účelové, pretože tak ako matka navrhovateľky, aj on mohol podať návrh na vyporiadanie BSM v prípade, že sa domnieval, že bol konaním matky akokoľvek poškodený. Ďalej pokiaľ súd odvodzuje ukrátenie nároku na výživné navrhovateľky zvýšením výživného na jej brata W. v konaní vedenom na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 5P/10/2014, uviedla, že toto konanie nie je právoplatne skončené. Uviedla, že je presvedčená, že súd nesprávne vyhodnotil osobné a majetkové pomery odporcu. Súd je povinný prihliadať na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu (viac času byť s rodinou) výhodnejšieho zamestnania (v zahraničí vyšší príjem, vyššie výdavky), zárobku alebo majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprimerané

majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie (splácanie hypotéky za darovaný byt). Domnieva sa, že súd mal prihliadať na fakt, aký majetkom otec skutočne disponuje, a ktorý má vplyv na jeho celkové osobné a majetkové pomery a aký vlastní.

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že má pravidelný príjem 1.513 eur mesačne netto. Platí pre 5-člennú rodinu poistenie 64 eur mesačne, čo sa mu nezdá nadštandardné, zvlášť, keď je tam poistená manželka a všetky deti. Ďalej uviedol, že nikdy nevlastnil tri motorové vozidlá. S manželkou mali dve motorové vozidlá, z toho jedno bol nútený predať, nakoľko im to finančne nevychádzalo. Nakoniec sa na nich učila dcéra jazdiť, keď robila vodičák. Čo sa týka záujmu stretávania sa s navrhovateľkou, poukázal na to, že asi pred mesiacom mu volali z kriminálky ohľadne dcéry, aký má s ňou vzťah. Viackrát, pokiaľ navrhovateľku kontaktoval, ho odbila, aby jej dal pokoj. Poukázal na to, že matke navrhovateľky zostal kompletne zariadený 3-izbový byt, ktorý odkupoval od podniku LR Crystal, ale jeho chyba v tej dobe bola, že ho odkupoval na meno jej otca, na ktorého bol písaný. Uviedol, že rozvod s matkou navrhovateľky bol komplikovaný, skrz jej matku. Navrhovateľka prišla nakoniec bývať k nim na podnet starých rodičov, nakoľko s ňou boli problémy. Pokiaľ sa týka nepravidelného platenia výživného na mal. Davida, neplatil len v dobe, keď u nich žila akože „dcéra“, to bolo cca 3 a pol roka. Ďalej uviedol, že jeho výdavky na cestovné sú 300 eur a na bývanie 200 eur, bez ohľadu na počet dní v mesiaci, ktoré strávi v Rakúsku a náklady na cestovanie zdokladoval nielen bločkami.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné.

Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní navrhovateľkou vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Navrhovateľka v podanom odvolaní neuviedla žiadne podstatné okolnosti, ktoré by mohli privodiť zmenu napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa. Jej námietky uvádzané v odvolaní sú totožné s námietkami uplatnenými pred súdom prvého stupňa. Za daného stavu si osvojuje odvolací súd dôvody napadnutého rozsudku, na ktoré v celom rozsahu poukazuje v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. a k jednotlivým odvolacím námietkam navrhovateľky dodáva:

Podľa ust. § 78 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Pre posúdenie predpokladov k zmene právoplatného rozsudku o výživnom (§ 78 Zákona o rodine) musí byť založený záver, že došlo k zmene pomerov a že v dôsledku toho je potrebné zmeniť i výšku výživného. Môže dôjsť k zmene potrieb oprávneného, najmä v súvislosti s pribúdajúcim vekom dieťaťa (fyzickým dospievaním, začínajúcou školskou dochádzkou, ďalšími formami prípravy na budúce povolanie), ale môže nastať i zmena v možnostiach povinného plniť vyživovaciu povinnosť v doterajšom rozsahu, napríklad v dôsledku vzrastu alebo dôvodného poklesu jeho zárobku, poprípade v dôsledku zúženia alebo rozšírenia okruhu osôb, ku ktorým má rodič vyživovaciu povinnosť.

V danej veci sa navrhovateľka návrhom doručeným súdu dňa 05.03.2014 domáhala zvýšenia výživného zo sumy 70 eur mesačne na sumu 200 eur mesačne. Podstatným dôvodom bola skutočnosť, že podľa názoru navrhovateľky došlo k podstatnej zmene pomerov tak na jej strane, ako aj na strane odporcu. Porovnávajúc okolnosti, ktoré tu boli v čase posledného rozhodnutia o výživnom s okolnosťami v čase vyhlásenia napadnutého rozhodnutia, dospel aj odvolací súd k záveru, že v danom prípade len tým, že navrhovateľka je študentkou 2. ročníka vysokej školy a u odporcu došlo k zvýšeniu príjmu, nemožno odôvodniť takú zmenu pomerov, ktorá by bez ďalšieho znamenala nevyhnutnosť zvýšenia určeného výživného.

V predmetnej veci predchádzajúca úprava výživného bola vykonaná rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 28.11.2012, č.k. 4P/107/2012-40 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 29.10.2013, č.k. 6Co/17/2013-57 tak, že odporcovi bola uložená povinnosť prispievať na výživu navrhovateľky sumou 70 eur mesačne s účinnosťou od 27.09.2012. V čase tejto poslednej úpravy výživného bola navrhovateľka študentkou 1. ročníka denného bakalárskeho štúdia v študijnom programe environmentálnej a chemickej technológie na Fakulte priemyselných technológií v Púchove Trenčianskej univerzity Alexandra Dubčeka v Trenčíne. Matka navrhovateľky dosahovala čistý mesačný príjem 380 eur, mala ďalšiu vyživovaciu povinnosť k mal. W., nar. XX.XX.XXXX. Odporca bol živnostník, podnikal v oblasti zámočníckych a zväračských prác s príjmom 1200 eur mesačne netto. Mal ďalšie vyživovacie povinnosti k mal. W., nar. XX.XX.XXXX, pochádzajúceho z manželstva s matkou navrhovateľky, dvom deťom pochádzajúcim z terajšieho manželstva - mal. V., nar. XX.XX.XXXX a mal. O., nar. XX.XX.XXXX a k manželke, ktorá bola na materskej dovolenke, očakávala narodenie dieťaťa.

Z vykonaného dokazovania súdom prvého stupňa vyplýva, že navrhovateľka je študentkou 2. ročníka denného bakalárskeho štúdia v študijnom programe environmentálne a chemické technológie na FPTT UAD. V súvislosti so štúdiom má mesačné výdavky 80 eur na študijné pomôcky, cestovné a stravné v škole, ďalšie výdavky má s používaním internetu 20 eur mesačne a mobilu 20 eur mesačne. Spolu tieto výdavky predstavujú sumu 120 eur mesačne. Príjem matky navrhovateľky sa od poslednej úpravy výživného znížil zo sumy 380 eur mesačne na sumu 290 eur mesačne. Z daňového priznania za rok 2013 bolo zistené, že príjem odporcu za rok 2013 bol vo výške 18.001,55 eur, výdavky 7.198,29 eur a základ dane bol vo výške 10.803,26 eur, mesačný príjem odporcu tak predstavoval sumu 1.500,13 eur brutto. Od 20.01.2014 odporca pracuje v Rakúsku vo firme Agri Farm Ge. M.B.M. Michelndorf ako zámočník - zvärač s čistým mesačným príjmom 1511,92 eur. Odporca preukázal náklady spojené s prácou v Rakúsku, a to predložením dokladov za ubytovanie vo výške 200 eur mesačne a nákladov na benzín predložením technického preukazu a bločkov za pohonné hmoty. I keď navrhovateľka tieto náklady odporcu považovala za neprimerane vysoké, nepreukázala, že by odporca mohol platiť za ubytovanie v Rakúsku menšiu sumu. Pokiaľ sa týka nákladov na cestovné, odporca na pojednávaní dňa 22.04.2014 na otázku právneho zástupcu navrhovateľky uviedol, že jedna cesta z Trenčína do miesta výkonu práce je 265km, pričom domov chodí každý týždeň v piatok a v pondelok ráno odchádza do práce. Pri uvedenej vzdialenosti a type osobného motorového vozidla, nie je podľa názoru odvolacieho súdu tento výdavok odporcu neprimeraný. Odporcovi od poslednej úpravy výživného pribudla ešte ďalšia vyživovacia povinnosť k mal. T., nar. XX.XX.XXXX. Ako už bolo vyššie uvedené, hmotnoprávnou podmienkou toho, aby súd mohol vo veci rozhodnúť, je zmena pomerov. V zmysle platnej judikatúry je potrebné pritom prihliadať ku všetkým okolnostiam, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného avšak len vtedy, ak sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov oproti predchádzajúcemu rozhodnutiu. Na strane navrhovateľky sa ani podľa názoru odvolacieho súdu nejedná o takú závažnú zmenu, nakoľko posledná úprava výživného bola vykonaná rozsudkom zo dňa 28.11.2012, právoplatným dňa 15.11.2013 a navrhovateľka opätovný návrh podala po roku a pol (05.03.2014) odôvodňujúc to štúdiom na vysokej škole, čo však nemôže byť jediným kritériom pre zmenu výživného už aj pre to, že navrhovateľka mala porovnateľné výdavky aj v čase predchádzajúceho rozhodnutia, keď navrhovateľka už navštevovala vyššie uvedenú vysokú školu. Na druhej strane na strane odporcu ako povinnej osoby sa zmena prejavila závažnejším spôsobom a preto bolo potrebné prihliadnuť na zvýšenie počtu jeho vyživovacích povinností, a to narodením mal. T. a tiež spočívajúcej v okolnosti vyživovacej povinnosti k manželke, ktorá je na materskej dovolenke, ktoré výdavky môže pokryť práve zo zvýšeného príjmu. Práve táto zmena pomerov na strane odporcu neumožňuje, aby platil zvýšené výživné na navrhovateľku tak ako požaduje. Pokiaľ navrhovateľka v odvolaní vytýkala súdu prvého stupňa, že nedostatočne zohľadnil majetkové pomery odporcu, odvolací súd má za to, že s poukazom na ust. § 65 ods. 5 Zákona o rodine, správne súd prvého stupňa prihliadol k pasívu odporcu, ktorým je splátka na hypotekárnom úvere. Aj podľa názoru odvolacieho súdu ide o výdavok, ktorý treba považovať za nevyhnutný, odporca v konaní preukázal, že byť síce nadobudol darovacou zmluvou, súčasne však prevzal spolu s manželkou po pôvodných dlžníkoch (predchádzajúcich vlastníkoch bytu) dlh, a to ešte v roku 2007. Táto okolnosť bola tiež zohľadnená aj pri poslednej úprave výživného. K námietke navrhovateľky, že odporca má zabezpečené bývanie, odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že trojizbový byt, ktorý ako bolo vyššie uvedené, je stále zaťažený hypotékou, nie je pre 5-člennú rodinu možné považovať za nadštandard a je potrebné považovať za nevyhnutné aj výdavky na zabezpečenie spojené s bývaním. Pokiaľ ide o tú skutočnosť, že odporca na základe úverovej zmluvy spláca mesačnú splátku vo výške 104,09 eur na kúpu auta, podľa názoru odvolacieho súdu vzhľadom na zamestnanie odporcu a 5-člennú

rodinu, je užívanie jedného motorového vozidla nutné považovať za nevyhnutný výdavok. Vlastníkom iných motorových vozidiel odporca v súčasnosti nie je.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si ju neuplatnil.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.